

ОБЛІК КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНІСТІ ПРИ РОЗРАХУНКАХ З ЗАМОВНИКАМИ

Сидоренко О.В.

Науковий керівник – Кравцова С.В., ст. викладач

Через сучасний нестабільний економічний стан країни в цілому та проблему недостатності власних коштів на підприємстві, останнім зазвичай необхідно залучати додаткові активи в оборот для можливості здійснення розрахунків з юридичними та фізичними особами. Адже у процесі своєї діяльності підприємства не завжди мають можливість здійснювати розрахунки з юридичними і фізичними особами одночасно з отриманням від них виконаних робіт чи послуг, через що виникають певні зобов'язання перед постачальниками чи іншими контрагентами господарських відносин. Одним із джерел залучення є кредиторська заборгованість, яка представляє собою різновид комерційного кредиту, що виступає важливим фактором для стабілізації фінансового стану підприємства.

При обліку кредиторської заборгованості, у якості нормативно-правової бази слід використовувати Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XIV, а також П(С)БО 11 «Зобов'язання». Норми цього Положення (стандарту) застосовуються підприємствами, організаціями та іншими юридичними особами незалежно від форм власності (крім бюджетних установ).

Кредиторська заборгованість складається із таких заборгованостей: перед постачальниками за одержані від них ТМЦ, перед бюджетом за податковими платежами. Також сюди відносяться заборгованості з оплати праці і страхування та аванси покупців у рахунок майбутніх відвантажень тощо. Для контролю та аналізу слід поділяти кредиторську заборгованість, залежно від умов виникнення, на допустиму і невинправдану.

Під допустимою слід вважати заборгованість постачальникам за акцептованими платіжними вимогами, непрострочену заборгованість перед бюджетом, та з позабюджетних платежів, зі страхування та інших поточних зобов'язань.

До невинправданої кредиторської заборгованості відносять усі види простроченої заборгованості підприємства, що виникли перед постачальниками, бюджетом, учасниками, банками та іншими контрагентами господарських відносин. Така заборгованість може виникати у зв'язку з несвоєчасним оформленням і поданням розрахунково-платіжних документів, допущеними помилками у розрахунках, або як

наслідок скрутного фінансового стану, при відсутності коштів для платежів. Підприємства зобов'язані своєчасно розраховуватися за своїми зобов'язаннями, а при несвоєчасних розрахунках мають сплачувати штрафи і неустойки.

Для аналізу кредиторської заборгованості необхідно вивчити її загалом, а потім – за окремими видами і кредиторами. На основі даних аналітичного обліку розрахунків з кредиторами та балансу підприємства виявляють зміни, що відбулися в складі і обсязі кредиторської заборгованості, причини та час їх утворення а також реальність і характер боргів. Аналіз стану поточних розрахунків з кредиторами завершують вивченням співвідношення кредиторської і дебіторської заборгованості підприємства. Для цього за даними бухгалтерського балансу складають аналітичну таблицю, за результатами якої можна зробити висновки щодо загальної ситуації на підприємстві. Якщо дебіторська заборгованість є вищою за кредиторську, це означає, що підприємство має можливість не тільки сплачувати рахунки постачальникам з виплат покупців, але й використовувати грошу постачальників на інші власні потреби. Проте, необхідно враховувати, що за винятком взаємозаліку, дебіторською заборгованістю неможливо погасити кредиторську. Окрім цього, кредиторська заборгованість не може вважатися джерелом покриття дебіторської заборгованості, оскільки законодавством заборонено взаємне кредитування.

Для поліпшення стану розрахунків з кредиторами важливе значення має складання та впровадження таких управлінських впливів, що будуть сприяти прискоренню оборотності коштів, вкладених у розрахунки, недопущенню виникнення прострочених боргів та допомагати оптимізації обсягу та структури заборгованості.

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ У ГАЛУЗІ ЖКГ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Протасенко А.І.

Науковий керівник – Кравцова С.В., ст. викладач

Кризовий стан житлово-комунального господарства сьогодні є однією з актуальних проблем держави.

Основними проблемами ЖКГ є:

- непрозорість системи державного фінансування робіт, пов'язаних з обслуговуванням і модернізацією всього житлового фонду;
- недостатнє державне фінансування ЖКГ;
- недосконалість порядку формування тарифів, непрозорість фо-